

Izhaja dvakrat na teden v štirih izdanjih, in sicer: vsakotek in petek, zjutranje izdanje opoldne, večerno izdanje pa ob 5. uri popoldne, in stane z „Gospodarskim Listom“ in s kako drugo uredniško izredno prilogo vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto gld. 6.—
pol leta 3.—
četrt leta 150
Posamične številke stanejo 6 kr.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“. A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doplačila naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ trikrat mesečno in stane vse leto gld. 1-20.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Večerno izdanje).

Uredništvo in odpravnost
se nahaja v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v II. nadst. zdej. — Urednik sprejema stranke vsak dan od 11. do 12. ure popoldne.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.
Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.
Neplačanih pisem ne sprejema le uredništvo ne upravništvo.

Ogledi in poslanice
se računijo po petih vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 3-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje orke po prostoru.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovansko knjižnico“, katere izhaja mesečno v snopiščih obseznih 5 do 6 pol ter stane vsako leto 1 gld. 30 kr. — Oglasi v „Slov. knjižnici“ se računijo po 10 kr. petih vrstah.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Bog in narod!

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zalaga.

Ribarenje v motni vodi.

„Kdor drugim jamo koplje,
sam vanjo pade“.
„Gorica“ 4. avg.

Revica „Gorica“ je strašno konfuzen in neokreten časnikarski nestvorček — zato ne nevaren pojav na našem političnem in narodnem obneblju. Živi se že od vojstva le od pačenja in zavijanja resnice — ako osebnostna udrihanja se prezremo — toda vse to dela takó neokretno, kakor rovtarski čevljarček plesne čevljičke za poskočno mestno damo. V svoji neškodnosti in neokretnosti kaže v vsaki vrsti svojo duševno nagoto, ki nikakor ne dela časti prvaku, ki se skrivajo za njo. Celó najpriprostejši čitatelji se norčujejo z revico „Gorico“ in z njenim velikim in znamenitim uredniškim in nadzorovnim odborom.

V potu svojega obraza bi gospodje radi dokazali, da razpor na Goriškem sta vzročila dr. Tuma in Gabršček, ker „hočeta splezati na vrhunec“. — Kdorkoli pa ni slep in gluhi, je čital in slisal resnična dejstva, ki dokazujejo nepobitno, da razpor so pričeli roditelji „Gorice“ in nikdo drugi. Oni so se hoteli iznebiti najboljšega narodnega delavca v Gorici, dr. Tume, ker poleg njegove delavnosti in velikih uspehov je preveč bledele zvezda prvakov, ki bi radi le sloveli po vsej Sloveniji a nič ali le malo delali, toliko da ne zanincamo spanja pravičnega; toda tak mož si ne dovoli kar meni nič tebi nič takó grde igre — zato se brani proti takemu nečutenemu postopanju. Ali se to pravi — delati razkol? Ali niso vzročili razkol tisti, ki so hoteli dr. Tumo političski ubiti?

Dr. Tuma je dobil v celi deželi veliko in odličnih ter upljivih zagovornikov. Slovenski trgi so se že izrekli zanj, pa tudi povsod drugod je večina najveljavnejših mož odločno obsodila postopanje „Goričanov“. — Prvi in najodločnejše se je potegnil za dr. Tumo — Gabršček, ki je posedal na ves glas že na obnem zboru posojilnice, kaj naklepejo naši „prvaki“. Takrat je mislil, da je še čas, zabraniti vsak razpor na Goriškem. In mož je storil svojo narodno dolžnost. Govoril je najprej z dr. Gregorčičem in za njim z vsemi drugimi veljaki ter zahteval, da dr. Tuma mora ostati na svojem

mestu; rotli jih je, naj se z dr. T. spora-zumejo, ker ločijo jih od njega le — ko-varstva sebičnih zavidnežev in nespornost razgovorov. Ta zahteva se je vlekla kakor živa nit po „Soči“ in je bila edini predmet osebnih razgovorov.

Toda naši „prvaki“ so menili, da njihova moč v deželi je takó veličanska, da se jim ni treba prav nič ozirati na take glaso-ve, ker se nam vsem hlače tresejo, ko pridejo na dan s svojo obsodbo. Oni so res menili, da cela dežela iz strahu pred neizmerno silo njihovih podpisov kar na tla pade pred njimi. — Žrtvovaje raje dr. Tumo in vse njegove ožje somišljenike.

Ali varali so se! Vse izjave naših „voditeljev“ so bore malo imponovale našemu ljudstvu, da, naletelo so na odločen odpor — nastal je razkol. Kdo ga je vzročil? Ali dr. Tuma in Gabršček? Ta je pa lepa! Ako si ta dva ne pustita kar odseči glav, marveč da se branita proti nečednim nakle-pom „Goričanov“, ako imata za seboj še odlično četo sobojevnikov — tedaj sta ona vzročitelja razkola. Tuma in Gabršček bi morala kar izginiti iz Gorice, „Goriško tiskarno“ bi bilo treba zapreti, — „Soča“, „Primorec“, „Adriatische Post“, „Slovanska knjižnica“ itd. bi morali prenehati izhajati — potem bi seveda ne bilo nikakega razkola, ker nikdo bi se ne upal upreti absolutizmu nekaterih „Goričanov“, katerim bi sla pse-nica v klasje tudi brez dela. . . .

Toda takó daleč se nismo — in tudi ne pridemo, če tudi se oglašajo proroki, ki vidijo v svojem proroškem duhu uresničene vse svoje srčne želje. Za zdaj imamo — razkol, katerega pa mi prav nič ne obža-lujemo. V tisti ginljivi „slogi“ zadnjih dveh let bi bili kmalu segnili v hladnokrvnem cin-canju in mencanju od slučaja do slučaja — brez programa in brez vsakorsne enerzije! Takó smo se pa vsi skupaj vzbudili — in dobre posledice ne izostanejo. Kar se tiče naših narodnih nasprotnikov — se morajo našega razdora le bati, kajti v tem pogledu si obe stranki ne bosta nikdar nasprotovali, pač se bo začelo še radikalneje delovati za vsestransko osvobojo našega ljudstva izpod jarma lahonskega — „primata“.

Kar se pa tiče našega domačega pre-pira, moramo reči: Razkol ste vzročili „Go-

«A! vam je znana vsaka njegova tajnost!... pa kedaj ste ga videla?»

«Malo časa poprej, ko sem stopila v vašo hišo».

«In ga vidite vsaki dan, ni res?... in ste mu obečala... srčno rada... in ste zaljubljena va-nj? — o povejte, po-vejte v božjem imenu!»

Bice vsa preplašena je molčala.

«Tedaž vendar ne tajite?»

«Ne, ne tajim», je izrekla deklica rahlo, «on... ima biti moj ženin».

«Smrt in pogubljenje!» je zarohnel Marko, popadel pismo, katero je imela v rokah, in se zagnal va-njo besen, kakor da bi jo hotel raztrgati.

Ubožici ste se stresli koleno, za-temnilo se ji je pred očmi, in padla je nezavestna na tla.

Nekaj trenutkov je Visconte gledal na-njo z divjim pogledom, desnica mu je nehoté segla po bodalu — vendar je takoj pustil orožje, vtaknil onesveščeni pismo pod pas, stekel od tam, in po nekih skrivnih stopnicah naglo odšel na dvorišče. Čutil je v sebi nepremag-ljivo potrebo, da bi dihal na prostem, da bi se tam gibal in razpasel. Skočil

ričani“ zaradi nekega slabo razumljenega „primata“. Za vse dobre svete ste bili in ste še vedno nepristopni — pač pa hočete ri-bariti v motni vodi. Popolnoma enako je bilo l. 1889. Tudi takrat je bila Tonkli-jeva stranka nepristopna, ker je menila, da ima celo deželo v žepu: ni hotela pre-pustiti niti deželhega odborništva — zato je zgubila vse. Sprva ni nikdo niti sanjal, da bi odstranili takrat toli-mo-gočnega dr. Tonklia, toda razmere so se razvijale svojim potom, katerega mož ni hotel razumeti — zato je zgubil vse.

Nočemo dalje pisati komentarjev! „Go-ričani“, resnica je, kar pravite: Kdor drugim jamo koplje, sam vanjo pade! — Kakor je ribaril pred leti dr. vitez Tonkli v motni vodi, ker ni razumel toku časa, takó — ri-barite tudi vi! Mi pa smo prijatelji čiste studenčnice!

DOPISI.

S Krasa. — (Glas izmed naroda.)
Meseca julija je izšel v Gorici nov list z imenom „Gorica“. Že prva številka in za njo vse druge so pokazale, kak namen ima ta list. Namen ima: uničiti dr. Tumo, Gabrščka in pa „Sočo“. Takoj ko smo to spredvideli, smo bili nejevoljni, a ne le nejevoljni, jezni in ogorčeni! In kako bi ne bili! Torej dva moža, ki delujeta že dolgo vrsto let v bla-gor našega naroda, je potreba ubiti, potreba jih je spraviti iz političnega življenja. Zakaj vendar? Zaman povprašujemo, zakaj? Pra-vega vzroka nam ne povedo, rečejo le: zato, ker nočeta delati tako, kakor drugi hočejo. Aha! Taka je ta reč. Kadar drugi kimajo, takrat nočeta kimati, kadar drugi se le po-svetujejo a ne store nič ali pa le malo, stojita ona dva v prvih vrstah pri delu, — zato pa jih je treba uničiti! Tako! To naj bo politika naših narodnih voditeljev?!

Pa „Soča“!? Poslušajte nas!

V „Soči“ imamo goriški Slovenci vestno zaščitnico. Poglejmo malo nazaj v preteklost, kako je stala ona v prvi vrsti narodnega boja, kako je z vso enerzijo vodila nas do cilja, do zmage. Edino njej se imamo za-hvaliti, da nismo že vklonili vratu pod jarem lahonov, ampak da smo se pokrepili za na-daljšo delovanje. Kar so se v zadnjem času vzdignili nekateri drugi poveljniki, kateri

je na konja, ki je bil pripravljen zanj, ker je imel odpotovati tisto noč, in ga je pognal v najdivjiji dir po prvi poti, ki je bila pred njim. Jeden sam izmed mnogih oprod, ki so ga imeli sprem-ljati, se je jedva mogel spustiti za njim; ker ga ni mogel dohajati, mu je sledil le od daleč. Takšen je bil tisti človek; ko ga je prevzela strast, se je takó silno razburil, da je pozabil na vsak pomis-lek in obzir.

Šel je, kakor da bi bežal pred za-sledujočim ga sovražnikom; o, sovražnik je bil z njim na konju, bil je v njem, v njegovih možganih in mu ni dal miru — jemale mu je dušek. Ker mu je med to strašno ježo v temi v obraz pihala mrzla ponočna sapa, se mu je zdelo, da čuti neko olajšanje. Dirjal je, kakor da bi bil zblaznel, okolo in okolo ni slišal drugega nego topót konjskih kopit in žvižganje zraka, ki ga je on rezal z vso silo in ki mu je popihoval na čelu lase, mokre od potu.

Plemenita žival, katere gospodar ni več brzdal, s krvavečimi ledji, je ska-kala zdivjana, je dirjala sedaj na jedno sedaj na drugo stran. Zgubivši hojeno

so pa v času boja se tiskali za zidovi; tisti hočejo zdaj imeti lovoričkov venec, ne me-neči se za zasluge drugih prvoboriteljev, katere hočejo zdaj na vsak način atmoglaviti. V ta namen so se začeli posluževati vsakojakih sredstev, da bi jih odvrgli od javnih del, ne videči, da narod na Goriškem ve ceniti dela in zasluge tistih mož, katere zdaj oni tako močno kritizirajo in so jim trn v peti!

G. dr. Tuma, kateri je žrtvoval mnogo za svoj narod, je zadnji čas pal v nemilost onih gospodov kakor tudi g. Gabršček; tudi njega hočejo uničiti. Niti ne mislijo ved na zasluzna moža, katere sta se že toliko trudila v političkih in gospodarskih strokah, katerima smo obilo hvale dolžni za požrtov-alnost v prid svojemu narodu. Tega oni no-čejo vedeti, ali to vemo mi.

Goriškim Slovincem naj bode v poduk kmetsko pero, da „Soča“ nas je ščitila mnogo let in njej zaupajmo še nadalje. V njej vidimo svojo moč in od nje smemo pričakovati, da nas bo ščitila še nadalje v sedanjih kritičnih dnevih. Onim pa, ki sejejo razdor, naj bode v pojasnilo, da „kdor drugim jamo koplje, sam vanjo pade“.

Toľiko na to stran! H koncu omenim še to: Pisava „Gorice“ se nam gabi. Tako se ne piše in takó se ne sme pisati na Goriškem. Kar ne moremo verjeti, da temu listu daje ime naš preč. g. dr. Gregorčič! Ne, tako ne sme biti. Odnehajte vi, ki ste narodni voditelji, ako nočete izgubiti med nami vsakega spoštovanja, odnehajte, ne blatite ugleda slovenskega naroda na Go-riskem s pisavo „Gorice“, odnehajte in spravite se lepo s tistima dvema možema, katere hočete uničiti brez vsakega pravega povoda.

Iz naroda samega prihaja ta glas. Po-slušajte ga in ravnajte se po njem, ker sicer se odvrne narod do cela od Vas in Vas bo sodil, kakor zaslužite!

Laška godba v Škrbini. — Dne 6. t. m. je bila goriška godba v Škrbini. Vzlic opominu od strani cenjene „Soče“ in raznih rodoljubov so prireditelji godbe vsejedno najeli — Lahe! Spoštovanja vredna vas Škrbina, katere je bila v narodnem pogledu v prvi vrsti na spodnjem Krasu, si je nako-pala z laško godbo — sramoto! Preziranje

pot, je tekla po njivah in pašnikih, ska-kala čez jame in grme v goščavi, vedno v nevarnosti, da bi zadela z glavo ob kako drevo ali da bi se pogreznila v kako močvirje ali prevrgla v kak pre-pad. Jezdec, ki je s to divjo gonjo, s tem prisiljenim vratolomnim telesnim gi-banjem nekako mamil svojo duševno bol, ni nehal poganjati z glasom in z ostrogami, katere so ubogi živali vedno tičale v ledjih. V tej pijanosti svoje do-mišljije je želel pogrezniti se v zemljo, izginiti za vselej s sveta s konjem vrjed.

Dirjal je in dirjal, dokler ni opazil, da je bil sam; oproda mu namreč ni mogel dolgo slediti v tem besnem teku. Slišal je, da je uboga žival stokala pod njim, videl jo je v svetlobi jutrnjega mraka vso v penah, v soparni megli, krvavo ter pihajočo iz široko odprtih nosnic gosto in vročo sapo. Tedaž je prijel vajeti, in jo ustavil na neki ve-liko pušči. Vzdignil je oči proti soncu, ki je ravno vzhajalo, a ko ga je za-gledal, se je raztužil, svetloba mu je bila zoperna, ker ga je zopet kazala ljudem in samemu sebi; nočna tema je bolj ugajala njegovi srčni bolesi; v

— 51 —

MARCO VISCONTI

ZGODOVINSKI ROMAN

—*

Italijanski napisal Tommaso Grossi.

(Dalje)

«Res, njegov oproda je».

«Njegov, pravite, — čegav?»

«Njegov... tistega vašega bra-tranca... tistega viteza...» je odgovorila deklica, ne upajoč se povedati imena.

«Povejte, čegav?» je ukazal on ojstro.

«Ottorinov», je rekla Bice in za-rudela kot žrjavica.

«Sedaj povejte mi, kakor bi pove-dala spovedniku na smrtno uro», je na-daljeval Marko z zamolklim in tresočim se glasom, «ali ste me prišla prosit milosti za Lupa zató, da bi onemu ustregla?»

«Prositi vas je imel moj oče».

«Ne prašam tega. Povejte mi to, ali vas je oni k temu pripravil?»

«Dà, tudi on je prosil mojega očeta, ker vedoč, da ste nevoljni z njim, se ni upal...»

in, obžalovanja je vredna, ker se je prva poslužila godbe na laski takt!!!

Ob prihodu godbe, ko je zaigrala eno naravno pesem, precej so prosili prireditelji plesa in drugi za „Marameo“!! Odgovorili so godci, da nimajo orkestra, nekemu drugemu pa, da „Marameo“ ne godejo kakor le po Laskem, in tam da ne niti za 100 gld.!

Na dvorišču g. Adamiča ni bilo niti dosti zastav. Eno so razvili na visokem drogju, ali glej, tresčilo je v drog, in strela je ozgala nekega dečka, ki je zraven stal. Laska godba in slovenska zastava ne gresta skupaj, tako si je mislil sv. Elija ter je poslal strelo v drog. Mladenci iz Lipe, ko so prikorakali mimo plesa, so rekli: zastav ni, godba je laska, prav kakor v Kalabriji smo, torej ne plesati! Iz drugih vasij enako, razun Pedercer in Rubij!

Zvečer pa je prišlo do spopada radi laskega plesa; posledice tega je bila, da neki mož iz Škrbine je vdobil veliko rano v ramo. Med Svetom in Pedrevom je prišlo tudi do spopada; neki mladenič, p. d. Vidmar, je bil močno porezan.

Sedaj naj sl. županstva spoznajo, kakšne posledice prinese javni fantovski plesi! Prepri, sovrastva, poboji i. t. d. Pred kratkim je bil žalosten slučaj na Proseku, sedaj v Škrbini. Vsaj že naj bi bilo konec teh javnih plesov, ker so v pogubo mladim in starim. Posebno sedaj, ko ima vsaka vas svoje pevsko ali bralno društvo, bi se lahko prirejale lepe veselice, o katerih prilikah ne pride nikdar do preprirov. Torej bi morala sl. županstva in razni prvaki delati na to, da zabranijo vsestransko pogubonosne javne plesse, ki tako radi dajo povod preprirom in pobojem!

Torej ti slučaj naj bodo v opomin ne le oblastim, ampak tudi vsem onim, ki imajo vpliv nad ljudstvom, da bodo delali na to, da se odpravijo ti nesrečni javni plesi ter se nadomestijo z veselici, kjer skrbi društvo za mir in red. Take veselice, kjer so bile doslej, so bile dostojne, in z njimi si mladina blaži srca in vzgaja razum! Opazovalec.

Domače in razne novice.

Osebnost. — Predstojnik okrajnega sodišča v Korminu in dež. sodišča svetnik Henr. Dominich je premeščen na deželno sodišče v Trstu; dež. sodišča svetnik Ivan Marcolini, predstojnik okrajnega sodišča v Piranu, je pa premeščen na trgovsko in pomorsko sodišče v Trstu.

Prizivno sodišče v Trstu je imenovalo oficijalno kanceliste Ant. Basellija v Trzinu, Avg. Berlota v Tolminu in Ign. Doljaka v Korminu.

Notarska mesta na Goriškem. — Notarsko mesto v Gorici, katero je bilo izpraznjeno po smrti notarja Dellabona, je dobil g. Karol Čibej, dosedaj c. kr. notar v Komnu. Tako bomo imeli vendar v Gorici dva slovenska notarja, dotim je bil doslej samo eden vključ temu, da ogromno večino notarskega dela dajejo Slovenci.

Notar g. dr. Ignacij Kotnik je premeščen iz Tolmina v Komen.

Notar g. Blaž Quarantotto je doleten stalnim notarjem za Tolmin.

„Goriška tiskarna“ v posojilnični hiši. — „Gorica“ je poslala v svet neko pismo med „Sol. domom“ in posojilnico, češ:

temi se je njegov duh širom sprehajal in se navzemal skrivnostnega občutka neskončnosti in večnosti, v katero se je želel potopiti.

A ko se je prikazal dan, ko se je jel njegov duh zopet zavečati, ko je zopet padel v to življenje, in je videl pred seboj določno in osorno istinitost v strašni puščavi svojega notranjega življenja, ga je mogla le jedna misel še nekoliko tolažiti, namreč misel, da more vendar nekaj storiti, da se more maščevati.

Zaklical je nekaj konju, in ta je zopet začel stopati; jezdec ga je obrnil proti nekemu zvoniku, kateri je molel tam v daljavi čez vrhe nekega gozdiča. Čim dalje je jezdil, tembolj se mu je dozdeval znan tisti kraj. Ko je zavil po nekem kolovozu, kraj katerega so bile na obeh straneh zasajene vrbe, je srečal kmečko deklico s šibo v roki, ki je glava kravo na pašo in pela na ves glas. Vprašal jo je, ali je tista vas ondi blizu Rosate; toda deklica je le zavpila in stekla v joku po poti. Marko je sklonil glavo na prsi in jezdil dalje, dokler ni med drevjem zapazil stolpov rosatekega

kakor je Gabrček poskrbel prostore za svojo tiskarno v posojilnični hiši, takó bo lahko tudi „Gorica“ s svojo tiskarno v „Solskem domu“ itd. itd.

Na ta zavijanja kratko pojasnilo.

Ako hočemo Slovenci v Gorici napredovati, zlasti naša obrt in trgovina, moramo imeti dovolj hiš v najbolj prometnih ulicah. V ta namen je kupila posojilnica že pred časom lepo hišo v Gosposki ulici. — Že stiri leta pa se je ponujala prilika, da bi dobili v svoje roke še znano B. hišo v isti ulici, kamor bi lahko spravili nekaj svojih podjetij. Znano pa je, da se je prav Gabrček že stiri leta jako prizadeval, da bi sprato hišo v slovensko last. Pogajal se je že dvakrat poprej v imenu zasebnikov. Ko je pa letos potrebovala „Krojaska“ za drugo pripravnih prostorov za svojo prodajalnico, je bil zopet Gabrček eden tistih, ki so največ silili, da se mora hiša kupiti. Ko se je računalo o uporabi in o dohodkih hiše, je Gab. tudi vedno govoril, da prostore, kjer je znani Steiner, vzame on in plača za nje celó tretjino več najemščine. Hiša se je kupila in Gab. res dobi Steinerjeve prostore za tretjino večjo najemščino. Druga slovenskega, ponudnika niti ni bilo, dasi je bilo javno naznanjeno, da bodo isti prostori 1. septembra prosti. — „Goriška tiskarna“ se torej res preseli v isto hišo, na kar je Gab. mislil in deloval že stiri leta; plača pa celo tretjino več nego je plačeval doslej Italijan. — Toliko na to stran. V ostalem pa pripominjamo, da posojilnica kupuje hiše v namen, da spravlja na varno slovenska obrtna podjetja, za kar prejema najemščino. Posojilnica je dalje do cela denarno društvo, ki ni navezano na miloščino ali naravno požrtvovalnost. — Vse drugače je pri „Solskem domu“. To društvo je navezano skoro vseskozi na naravno požrtvovalnost in na miloščino! Brez dobrotnih prispevkov bi moralo društvo propasti! Vsi rodoljubi brez razločka so skladali denar, da smo zgradili poslopje „Š. doma“; enako bi morali vsi brez razlike še dalje podpirati to društvo, enako sveto bi moralo biti vsakemu Slovincu, naj bo že te ali one stranke!

Ali kaj se je zgodilo! Odbor „Solskega doma“ — ki je ob enem uredništvo „Gorice“ — je začel kar meni nič tebi nič zidati velike in lepe prostore za uredništvo „Gorice“ in njeno tiskarno. S kakšno pravico je to storil? Nadzorovalnega odbora ni poklical na posvetovanje! Petorica gospodov kar sama sklepa o takó važnih rečeh! — Ali denimo, da petorica tudi ima to pravico, potem moramo reči, da je ravnanje jako nepremišljeno, kajti spravi la je društvo „Solski dom“ v veliko nevarnost! Saj je vsakomu jasno, da je zadel časnikarski nestvor, ki se zove „Gorica“, na silen odpor med velikim delom našega naroda. Ali ni povsem naravno, da bodo premnogi slovenski rodoljubi z nejevoljo gledali, da se bodo širile take hujskarije prav iz „Solskega doma“, oziroma z njegovo pomočjo?! Prav radi tega jih je prav veliko, ki so se že izjavili: Za „Sol. dom“ ne damo niti novčica več, ker nečemo dajati svojim političnim nasprotnikom noža, s katerim nas bodo mesarili! Rodoljubi se tu neha! — „Soča“ je le konstatovala to golo dejstvo! Kdor živi med ljudmi in ni gluhi, je lahko slišal nešteto takih glasov in najostrejših zabavljic na odbor „Solskega doma“. Žalostni vsepah tombole v Št. Petru je prva posledica breztraktosti odbora „Sol. doma“. Da bi odvrnili nevarnost, ki resno preti prekornemu društvu, smo se oglašili in jasno povedali sicer bridko resnico. Prikrivanje bi bilo narodni zločin! — Zategadel resno svarimo, dokler je še čas! Prostori, ki se pripravljajo v „Solskem domu“, so vredni 600 do 700 gld., zlasti z ozirom na porabljene svote; kolika bo škoda, to se ne dá niti pri-

gradit, kateri, kakor že vemo, je bil njegov fevd. Videl je na najvišjem stolpu plapolati veliko štirivoglato zastavo, znamenje fevdnih vitezov, s kačo na sredi, in prišel je do prekopa, ki je bil nazobčanega zidovja. Z mečem je trikrat udaril po skovanem sedlu; vzdignjeni most se je počasi znižal, in Marko je šel čez.

Ko je stopil v drugo dvorišče, je srečal oskrbnika, kateri mu je stekel držat stremen. Bil je Pelagrua, tisti oskrbnik samostana sv. Ambroža, katerega so bili spodili iz Limonte, a ga je bil Marko, kakor smo že omenili, tamkaj namestil in potem določil kot svojega oskrbnika. Ta ni mogel potresti svojemu gospodu, kakor je nameraval, ker je Marko le hitro skočil s konja, in prepustivši njemu vajeti, mu je ukazal, naj nikomur ne črhne o njegovem prihodu.

Iz zmedenega obraza, iz nereda, ki se je kazal na celi osebi gospodarjevi, iz pomilovanja vredne zunanosti uhože živali je zviti lisjak marsikaj ugibal, vendar ni niti od daleč prave pogodil.

blizno preračunati! — Tako je suho dejstvo, s katerim je treba računati. Vse zavijanje nič ne pomaga! — Torej: „Solski dom“ boč! vzvišen nad naš domaći prepri!

Društvo „Sloga“ ni imelo nad 3 let nikakega pravega imenika članov. Zakaj ne, to ve g. predsednik najbolje. — Da bi pa prišli vendar enkrat na čisto, je bilo lani proglašeno, naj vsakdo, ki hoče ostati ud, plača udnino vsaj za l. 1897. in 1898. — V zadnji posteni seji 5. dec. pr. l. je naznanil predsednik, da se je prostovoljno oglasilo okoli 240 članov. Zdaj pa razglasajo in se hvalijo po listih, da je okoli 500 članov, a od teh da jih je bilo na zadnjem zboru blizu 300 za „Goričane“. — Vprašamo: Odkod nakrat do 500 članov?!

— Odgovor: Nekaj so jih nabrali učitelji, ki so se pripravljali na občni zbor, — večino pa so stlačili skupaj „Goričani“ sami. Od naše strani do prvega obč. zbora ni bilo nikakih priprav, pozneje pa sploh ni mogel biti nikdo več sprejet, vsaj od naše strani ne! Ako bi mi hoteli, bi se oglasilo v par dneh 500 novih članov, samih možakov cele dežele! Takó so se torej pripravljali na boj — in zdaj hočejo dati svetu razumeti, da zastopajo javno mnenje v deželi! Imenik udov „Sloga“ je šušmarsko delo „Goričanov“, ki so dobro izkoristili „skarje in platno“ po znanem uzorcu l. 1890. Tak imenik članov nam nič ne imponuje! — Vkljub temu zatrdimo še enkrat, da večina nazvočih članov je bila na naši strani. Vaša pooblastila so za ta slučaj sicer štela, kakor ste sami hoteli, drugače pa so za daljni razvoj našega razkola — velika ničla! In odbor, takó izvoljen, je izključil dr. Tumo iz društva!!

Kako je prišel jeden podpis pod znano pismo odbornikov „Sloga“ do dr. Gregorčiča. — Solnce je pripekalo na doline in brda, vroč poletni dan je bil, in ves njegov upliv na človeško telo so občutili zlasti tisti, ki so morali delati po poljih in senožetih. Kraj senožeti v senci nekje v naši mali deželi si je brisal priden gospodar znoj s čela ter gledal v hipih po nebu, od kod bi utegnila priti nevihta, kakor jih je bilo v zadnjem času veliko preveč. V mislih je računat, koliko mu prinese letos obširna senožet, kar zagleda nekega moža, ki gre proti njemu z nekim papirjem v roki. Po kratkem pozdravu mu ponudi papir, nagovarja ga, naj podpiše, da ga je poslal ta in ta gospod iz mesta. Gospodar je že poznal, kaj da ima podpisati, branil se je, ali končno — da bo mir na to stran — je pa le podpisal, in tisti mož je odšel zadovoljen, da je dobil podpis, katerega ni bilo dobiti v mestu kljub vsemu prigovarjanju od strani raznih uplivnih gospodov.

Kaj se je zgodilo? Tisti gospodar, drugače prav vrl človek, je odbornik „Sloga“. V Gorici se je branil podpisati pismo, katero so bili skovali odborniki „Sloga“ proti dr. Tumi, ni se udal, dokler ga niso poiskali doma na senožeti. Le neodjenljivi terorizem in pa morda strah pred veliko gospodo — in pa da bo mir — je privedlo moža do podpisa. Vemo, da mu je že žal, da je podpisal tisto zloglasno pismo do dr. Gregorčiča, toda žal je že marsikateremu, ki je hitel v prvem navdušenju za novo nastalo kliko, ne vedé, za kaj prav za prav se gre.

Posebno se odpirajo sedaj marsikateremu oču, ko vidi, da dr. Gregorčič je izročil svoj list „Gorica“ v roke Gasperja Likarja in pa Petra Medveščeka, katera mesarita v svoji strasti dr. Tumo, Gabrčeka in „Sočo“ tako, da se mora studiti vsakemu poštemu človeku.

Tisto blatenje, sumničenje brez dokazov, kradenje ugleda svojemu bližnjemu, poskusi uničiti hiše soderge, to torej naj bo oficijalna politika naših narodnih voditeljev! Glasilo s tako pisavo naj nas osreči ter naj nas reši iz laske sužnjosti!! Uboga Goriška, ako bi nam imeli vedno gospodariti možje s takimi nameni!!

Možko postopanje. — Prof. Berbuč je bil poslal tudi kanalskemu županu g. Zegi, namestniku v „Sloginem“ odboru, ono famozno izjavo, da odborniki nočejo sedeti skupaj z dr. Tumo, dasi bi si morali v čast šteti, ako on sedi med njimi. — Toda g. Zega izjave ni podpisal, marveč jo je vrnil visokorodni g. grofu Coronini-ju s takim odgovorom:

Visokorodni gospod grof!
V prigrbu pošiljam Vašemu Visokorodju izjavo dru. Gregorčiču, izdano mu od odbornikov „Sloga“. Da je nisem podpisal, so vzroki naslednji:

Dasi odobruje popolnoma vse razumnost postopanje slov. kluba v dež. zboru, vendar so vsemu ljudstvu izmed vseh naših poslancev najljubši trije: Dr. Anton Gregorčič, Vi, visokorodni g. grof, in dr. H. Tuma. To našo trojico, stoječo vedno in povsod v ospredju, si ljudstvo naše sploh ne more misliti ločeno, — in ako se je med njo sedaj kaj neprijetnega pripetilo, kar utegne začasno omajati edinost, ne more to biti povod, da bi se zaradi tega tudi ljudstvo ločilo v stranke, in to toliko manj, ker nam na deželi biva jočim niso in ne morejo biti natančno znani vzroki temu razdroju.

Izvolite, visokorodni gospod grof, vsprejeti izraz mojega najglobljega spoštovanja. Vam vedno udani M. Zega, s. r.
V Kanalu, 5. jul. 1899.

Takó je govoril — možak Zega. Ako bi bili enako govorili tudi drugi in ne slepo podpisovali enemu ali dvema na ljubo one nečuvno grde izjave, bi morda ne prišli takó daleč... Vemo, da tudi drugi so podpisali le „radi solidarnosti“, kakor so javno potrdili. Jednega, ki se je krčevito branil, so konečno ujeli na senožeti, da se je sitnežev rešil in izjavo podpisal.

Župan Zega je gospodom povedal veliko resnico, namreč, da ljudstvo si ni moglo misliti ločeno trojico Gregorčič-Coronini-Tuma. Ako smo imeli kako ožje „narodno vodstvo“, tedaj si je pač vsakdo moral misliti upravo to trojico. — Toda že nad dve leti se je sistematiško delovalo na tem, da je bil dr. Tuma izključen od vseh važnejših posvetovanj, brez njega so ukrepali in sklepali ob usodi naše domače politike. Ko je bila reč že dognana, tedaj je bilo tudi dr. Tumi sporočeno, kaj se je sklenilo, na čemur pa ni bilo mogoče nič spremeniti. Naravno je, da so take razmere na daljši čas nevzdržljive in da jih tak mož, kakor je dr. Tuma, ne more mirno gledati! „Ukloni naj se narodnemu vodstvu!“ so govorile nekatere najvne dušice. Kateremu vodstvu pa, ako je dr. T. med prvimi poklican, da je član narodnega vodstva?! Ali morda eni sami osebi?! Slovenski trgi bi se lepó zahvalili za poslanca, ki bi se smel drugim soposlanece le uklanjati!

Iz pisma g. Zege je tudi razvidno, da je zahteval že takrat — pojasnil! Vkljub temu jih ni dobil niti na občnem zboru 20. julija! In takim možem očita „Gorica“, da so hoteli na obč. zboru le škandalov in ne jasnosti!! — Kakor se redi „Gorica“ v tem slučaju le od insinuvacij, podtikanj, dolženj, sumničenj, takó je polna grdih osebnosti, zbadanj, obrekovanj na vse strani! — Torej takega glasila je „narodno vodstvo“ potrebovalo!! Dober tek!

Kolobocje in žalitve vrlih tržanov. — V glasilu „naših pravkov“ čitamo: „Ko bodo tudi naši trgi po Soski dolini spoznali, da so pristasi svobodne roke z brezvestno (!) agitacijo ulovili nekaj volilcev v trgih za izjave proti razkolu na Goriškem, nastopijo kmalu časi, ko na Goriškem ne bo mogoče več govoriti o razkolu, katerega prav za prav tudi zdaj ni.“

Kdo to razume? „Izjave proti razkolu — ne bo več razkola — saj ga niti ni“. Seveda: vsi Slovenci tekajo kar slepo za Petrom in Gasperjem, — za „Sočo“ so se izrekli le tisti tržani v Soski dolini, ki so bili ulovljeni z brezvestno agitacijo. Ali ste čuli starašine v Kanalu in Kobaridu, Vi volilci v Tolminu in Bolcu, Vi vsi ste gumpci, ki ste se le dali uloviti v mreže brezvestnih agitatorjev, Vi sami nič ne mislite s svojo glavo, Vi se daste kar loviti na brezvestno nastavljeni trnek... Potem res ni čuda, ako ste požrli grofu C. kar 3000 gld., predno ste se odločili — voliti dr. Tumo svojim poslanecem. Torej žaljenje za žaljenjem naših slovenskih trgov? Ako so pa trgi taki, kaj naj si mislimo o kmečkih občinah? Poveri noi!

Dalje čitamo tudi to-le: „Dr. Tuma in njegov pobratim s peščico kričadev sta u metno zanetila razkol ter o njem kričita, ker ž njega pomočjo bi rada splezala zopet na vrhunec, od koder se ju je še o pravem času pahnilo, ko se je zapazilo, da onadva nameravata nekaj jednacega storiti s prezaslužnimi voditelji goriških Slovencev.“

Tuma in Gab. sta torej že bila na vrhuncu, pa so ju pahnili doli! Zdaj hočeta gori splezati. V ta namem sta naredila razkol! — No, pa T. in G. sta hotela pahniti z vrhunca zaslužne voditelje! Na vrhuncu so torej še vedno „zaslužni voditelji“. Uboga logika, uboga resnica, v kakošno mesnico sta prišli! In za take kolobocje je treba posebnega nadzorovalnega odbora! Kaj bi se le bilo brez takega odbora! Tu se vidi, kakó so „nadzorovalni odbori“ res potrebni!

Izključenje dr. Tume iz „Sloga“. — Odbor „Sloga“ si je pridobil torej novih lovorik v svojem „delovanju“ za slovensko stvar na Goriškem! Izključil je dr. Tumo iz društva na podlagi §. 4. dr. pravil, ki pravi: „Odbor ima tudi pravico, družabnike iz društva izključiti, ako bi se nespodobno obnašali ali dosegli društvenih namenov zavirali.“

Uporaba tega § proti dr. Tumi je naravnost — škandalozna! Dã, gospoda slavna, škandalozna. Pred vsem bi si dovolili vprašanje: ali ima ta §. pravico tudi čez odbornike, ki so izvoljeni na občnem zboru in zastopajo torej veliko stvilo članov. Menda ne! — Dalje bi si dovolili vprašanje: V čem in kdaj je dr. Tuma zaviral dosego društvenih namenov? — Še na občnem zboru 25. maja je izjavil, da je pripravljen ukloniti se večini — bil je tudi izvoljen v odbor. Na zboru 20. julija je stal kakor grešnik pred sodnim zborom in se je hotel zagovarjati — ali naša najnovejša inkvizicija ga je hotela obsoditi brez zaslišanja — in ni smel se zagovarjati. Kaj je drugače storil takó strašnega proti „Sloginim“ pravilom in koristim? Nič, nič in nič! — Ako ste izključili njega, morate dosledno izbaciti celo vrsto drugih rodoljubov, ki tudi nočejo iti za komando sedanjega odbora!

Tako „narodno mesnico“ so otvorili naši voditelji! Kdor se slepo ne pokori, tega

Razposilja naroceno blago tudi na
deželo po pošti od 5 klg. naprej.
Obljubimo točno in hitro postrežbo.

Garancija 5 let.

M. ŠULIGOJ,
urar v Kanalu.

Velika zaloga šivalnih strojev najnovejših sistemov, kakor Ringschiffchen in Rundschiffchen, Afrana s tihim tokom. Slednja je gleda praktičnosti in hitrosti nedosegljiva (1000-2000 šivov v minuti), šiva naprej in nazaj. Sme se jo po vsaj pravici krono vseh strojev imenovati. — Stroji za šivilje od 30 gld., za krojače od 88 gld. naprej s stojalom vred. Ob enem se priporoča za točno popravo vsakovrstnih ur in strojev po zmerni ceni.

Garancija 5 let.

SAUNIG & DEKLEVA
V Gorici — Nunska ulica 14-16 — V Gorici

Prodajalnica in edina mehanična popravilnica šivalnih strojev

Brez konkurence! V zalogi se nahaja nad 100 šivalnih strojev n. pr. za čevljarje, krojače in šivilje. Vsi stroji za šivilje se vdobé od gld. 32 naprej.

V zalogi imata tudi dvokolesa, puške in samokrese.

Domača slovenska gostilna
Fran Valetič
v Trstu v ulici Solitario št. 12

toči dobro, črno in belo
vlpavsko, istrsko in okoličansko vino.

Daja se tudi vino na debelo kremarjem in družinam po nižani ceni. — Kuhinja je preskrbljena z vsem potrebnim.

Potrežba točna. Cena primerna.
Za mnogobrojni obisk se priporoča udani

Fran Valetič, kremar.

P. Drašček
trgovec z jedilnim blagom
v Stolni ulici št. 2. v Gorici

priporoča se p. n. slovenskemu občinstvu v 64 Gorici in z dežele.

Prodaja kavino primeso iz tovarne ARNOLD & GUTMANN z Dunaja.
Zaloga žveplenk družbe sv. Cirila in Metoda.

Anton Pucelj
brivec
na Travniku št. 21.

Priporoča se sl. občinstvu v mestu in na deželi za dobro in hitro postrežbo. Prodaja tudi različne profumerije za dame in gospode po najnižji ceni.

Na Travniku šte. 21.

Na dež. jubil. razstavi odlikovan s srebr. drž. svetinjo
Na lvoški razstavi s prvo ceno — srebrno svetinjo

Tovarna uzornih telovadnih priprav
JOS. VINDYŠ - A.
v Prahi na Smihovu
(Praha-Smichov) Vinohradská ulice číslo 816.
se priporoča

k popolnemu uzornemu prirejevanju sokolskih in šolskih telovadnic po najnovejših pripoznanjih in praktičnih sestavih.

V ta dokaz je na razpolago mnogo pripočutnih sprisal domačih in inozemskih. Zagotavlja jedno leto. Cene zelo zmerne, plačuje se pa na mesečne obroke po volji in zmožnosti.

Navadne priprave so vedno v zalogi.
Ceniki, proračuni in načrti za popolne telovadnice pošilja na zahtevo brezplačno in poštino prosto.

Poprave izvršuje po najnižjih cenah.

OGLAS.

Naznanjam slavnemu občinstvu, da sem po 17-letnem praktičnem svojem delovanju v prvih gorških izdelovalnicah utež otvoril

v Semenški ulici šte. 8

lasno zalogo z izdelovalnico tehnične raznovrstnih sistemov in vilin, v kateri izvršujem vsa naročila, ki spadata v to stroko, kar najhitreje in po najnižji ceni. Reference o izvršenem delu mora dati slavno županstvo v št. Andreju, kjer sem izdelal občinsko tehniko.

Prezmemam v mehaniko popravo vsakovrstne uteže, kolesa, šivalne stroje in silne reči. Imam glavno zalogo koles prvih ameriških sistemov, katere so pripoznane najboljše. — Vedno pripravljen na izvrševanje se belež udani

KAROL KOMEL,
v Semenški ulici številka 8

„Prva mizarska družba“
v SOLKANU pri Gorici

je otvorila 1. maja t. l. v novih prostorih gosp. Otona Lenassija

mehanično tovarno vsakovrstnega pohištva ter strgarskih izdelkov.

Izdelovalo se bode z najnovejšimi stroji vsako delo, spadajoče v mizarsko in strgarsko obrt.

V svoji veliki zalogi v Solkanu, kjer se bode prodajalo na drobno in debelo, ima v veliki izbiri najmodernejše izdelanega pohištva za spalne in sprejemne sobe ter za salone. — Nadalje ima v zalogi vsakovrstne strgarske izdelke.

Pismena naročila je pošiljati direktno na tovarno, kjer se izvršujejo točno in solidno. Tovarna se nahaja nad Lenassijevim mlinom, zaloga pa v hiši št. 8 v prostorih „Ursulink“.

108 do 300 gld. mesečno lahko zaslužijo osebe vseh stanov in vseh krajev s prodajo zakonito dovoljenih drž. papirjev in areč, a da ni potrebna glavica in ni nikaka nevarnost. — Ponudbe pod Ludwig Osterreicher, VIII Deutsche gasse 8 Budapest. 101

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka
E. Riessner, v Nunski ulici 3,
(nasproti nunski cerkvi)

priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo lasno izdelovalnico umetnih cvetlic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaške potrebe, voščeno svečo itd. vse po zmerni ceni. — Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo (S. cl.) tiskarno žrk na perilo. (P. cl.)

Anton Potatzky v Gorici.
Na sredl Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče nirnberškega in drobnega blaga ter tkanin, preje in nitij.

POTREBŠČINE
za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE
za krojače in čevljarje.

Svetlinjice. — Rožni venci. — Mašne knjižice.

Hišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:
Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi. 2 35-8

Tiskarna ustanovljena leta 1893, je oskrbljena z najmodernejšimi črkami.

„Salonska knjižnica“
„Slovanska knjižnica“. „Knjižnica za mladino“. „Primorec“. „SOČA“. „Kažipot“.

Goriška Tiskarna
A. GABRŠČEK,

zaloga vsakovrstnih izgotovljenih tiskovin za županstva, cerkvene, šolske in druge urade v Gosposki ulici šte. 9. v Gorici,

sprejema naročila za tisek vsakovrstnih tiskovin, kakor:

vabila k veselicam in plesom, račune, zavitke in listovni papir z natisnjeno tvrdko za trgovce in zasebnike, raznovrstne vizitnice s primernimi zavitki in elegantnimi škatlicami.

Tiskovine po vzorcu za zasebnike, urade, društva itd.
izvršuje točno in natančno po zmerni ceni.

Sledeče tiskovine ima tiskarna izgotovljene v zalogi:

Za županstva: Spisek za volilce, glasovni imenik, kontrolni razkaz (za volitve), opravični zapisnik, blagajnični dnevnik (z glavo), sklep računa, proračun, domovnica, ubožni list, plačilni nalog, vročilni list, razna povabila (k volitvi, k novačenju, v občinski urad), vabilo starešinam k seji (z dnevnim redom in brez njega), pobotnice, zapis za mrličem, izkaze o premembah stanovališča (za vojake), poštni dnevnik, kazenski zapisnik, prošnje za oproščenje vojašine itd.

Za cerkvene urade: Liber bapt., Liber def., Status anim., Testim. mortis, Testim. matrim., Fides mortis et sepult., Fides matr., Nota pro den. factis (in faciendis), Fides Nativit. et Bapt., Testim. status liberi, krstni list, mrtvaški list, pobotnica za obligacije in za plače, izkazi umrlih, račun (z raznimi prilogami) itd.

Za šole so v zalogi vse tiskovine v slovenskem, hrv. in ital. jeziku, kakor razrednice, tednik, oprav. zapisnik itd.

Za sodne urade: opr. zapisnik, zapisnike, vročilne liste, vabila, plačilne naloge, malotne tožbe, pooblastila, zvršilne prošnje itd. itd.

Vsako naročilo, bodisi tiskovno ali iz zaloge se izgotovi v roku 24 ur.

Karol Draščik,
pekovski mojster in sladčičar
v Gorici na Kornu št. 3.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birmance, torte i. t. d.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Dobi se povsod

Kalodont

pripoznano najbolje sredstvo za čiščenje zob.

Kava družbe sv. Cirila in Metoda!

Cenjena gospodinja!

Ne dajte si vsiljevati drugih izdelkov cikorijskega, ampak zahtevajte povsod najboljši pridevek k pravej bobovi kavi, ki vam bode gotovo ugajal, to je iz čiste cikorijske in sladove tvarine napravljena domača „Kava“ in „Sladna kava družbe sv. Cirila in Metoda“.

Dobiva se povsod!

Glavna zaloga pri: **lv. Jebačinu** v Ljubljani.

Sladna kava družbe sv. Cirila in Metoda!

Odlikovana tovarna
in velika
zaloga vsakovrstnega pohištva
Ivan Doljak

v Solkanu pri Gorici, nasproti gostilne Mozetleč (Droč).

Prevzema vsako naročilo v mizarski ali strgarski stroki od priprostega do najličnejšega izdelka. Izdeluje točno in po najnižjih cenah, da se ne boji nikake konkurence.

BOGATO preskrbljena zaloga obkladov (remeša) v najrazličnejših vrstah.

Kulantna postrežba.

ZALOGA vseh, k mizarski in strgarski stroki spadajočih potrebščin.

V zalogi „Goriške Tiskarne“ A. Gabršček so izšle knjige

„Materino delo za Boga in domovino“. Za Slovenke priredil Simon Gregorčič ml. Cena s poštnino 70 kr.

„Zgodov. črtice iz pokonežene goriške in gradiške“. Spisal Simon Rutar. Cena s poštnino 55 kr.

„Denee slovanskih povesti“. Črtice iz ruskega, poljskega, slovaškega in hrvaškega življenja. I. Cena s poštnino 55 kr.

Simon Gregorčičeva zbirka pesmi. Cena lični izdaji 30 kr.

Ant. Funtko izbrane pesmi. Cena lični izdaji 50 kr.

Pagiaruzzi-Krilanove poezije (dve knjigi) in spisi v prozi. Cena vsem snopičem s poštnino 1 gld. 60 kr.

Anton Klodičev „Materin blagoslov“. Cena s poštn. 18 kr.

„Epizoda iz kulturne zgodovine goriške“, ali košček zgodovine goriškega c. kr. gimnazija. Spisal mons. Andr. Marušič. Cena s poštnino 12 kr.

„Slovanska knjižnica“. Izhaja 15. dan v mesecu. Do konca leta 1898. je izšlo 81 snopičev. Celoletna naročnina gld. 1-80.

„Knjižnica za mladino“. Izšlo je 24 snopičev. — Cena vsakemu snopiču je 25 kr. Kdor naroči vse snopiče, jih dobi po 20 kr. —

„Salonska knjižnica“, za odrasle, začela izhajati začetkom l. 1897. I. zvezek „O te ženske!“ stane broširan gld. 1-10, vezan gld. 1-30. V kratkem izide II. in III. knjiga zanimive vsebine.

„Gluhenem!“ Zgodovina in sedanja metoda njih vzgojevanja. 350 strani velike osmine. Spisal Anton Rudež. Znižana cena gld. 1-30.

„Belo noči“. Sentimentalen roman. Cena 25 kr.

„Ben-Hur“, roman iz časov Kristusovih. Angleški spisal L. Wallace, poslovenil Podravski. Trdovezan gld. 1-65, mehkovozan gld. 1-30.

„Kako jo ravnati z mlekom?“ Slovenskim živinorejcem posebno udom mlekarških zadrug spisal Milan Ivančič v Tolminu, 1 iztis 15 kr., 10 iztisov gld. 1.

Trdo vezan gld. 1-90. Ручной Mehko vezan gld. 1-60.

Русско-Словянский Словарь
(ROČNI RUSKO - SLOVENSKI SLOVAR)

IN

Kratka slovnica ruskega jezika
(Краткая Грамматика Русского Языка)

V kratkem izide „Slovensko-ruski slovar“ in „rusko-slovenska slovnica“.